

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 41. ANULU XIX.

Sabiu, in 23 Maiu (3 Iunie) 1871.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori franate, adresate c'atra expeditiua. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

trii celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. fara pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiunile se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua' ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia' repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nu Brasiovenii!

Sabiu 20 Maiu 1871.

Ospetiulu brasioveniloru a revoltatu, vetematu, macolatu simtiemintele natiunei romane, ei au tradatu interesele ei natiunei magiare; diurnale, corespondenti, anti declaranti striga in lumea mare, ca Dunarea e furata, natiunea e venduta, se afla in pericolu! Si acestea tote romani brasioveni le-au causatu.

Asia sta scrisu despre ei, dupa malcontentii moderni ai romanismulu!

E de mirare, ca cum a potutu ospetiulu acest'a — ca cauza mica, sa produca unu viforu asi cumplitu a face pre neadormitii pretendenti de conducere ai natiunei romane sa sara la arme si intre fumuri agonisato're, siedindu pre tripodulu Pithiei sa pascaliasca — despre viitoriulu natiunei!

Unde se afla adeverulu? Ce natura a avutu festivitaea din 22 Aprile la Brasiovu?

Deca vomu cerceta fara patimi dupa caus'a acestui festinu: atunci aflamu genes'a lui in o indignatiune universale pentru serbarile arangiate in tieri negermane spre inaltierea victoriei prussiane asup'a unui poporu civilisatu, carele singuru era pana acum aparatoriulu poporeloru subjugate, leaganulu si nutritorea liberalismulu si stavila absolutismulu universale.

Indignatiunea acest'a universale a cuprinsu si inimile romaniloru brasioveni iatogma, ca si pre bucuresceni, carii pre serbatorea inaugurata de consululu Radovitz nu o au potutu lasa nedesmintita.

„Wacht am Rhein“, apelulu pangermanismulu, durere, a potutu sa resune si pre tiermurile Barsei.

Romani si ungurii, cari tienu la datorintiele loru cetatienesce c'atra patria si dinastia, nu au potutu lasa sa treca serbatorea germana, fara sa deese si oisemnu de viatia. Si in ce modu mai potrivit aru fi potutu efectua acest'a, de catu prin o intrunire fratiuesca, unde sa si esprime simtiemintele loiali c'atra natiunea, patri'a si dinastia loru? ori dora critisatorii aru fi doritu, ca romani si ungurii inca sa fia glorificatu pre inimiculu din 1866.

Intrunirea brasiovenesca mai are si o caracteristica locale. Poporatiunea de acolo consta in cea mai mare parte din romani, putieni unguri si din sasi. Sasiu formeza in urm'a punctelor regulative in tote adunările politice majoritatea si prin acest'a asuprescu pre romani si unguri, esplotandu tote beneficiile constitutionalu si medilocele materiali a municipiulu in folosulu loru.

Scopulu celu de mai aprupe alu intrunirei au fostu dera cu puteri immultite si intrunite a romaniloru si unguiloru a forma o opusitiune tare politica-sociale spre eluptarea drepturiloru, ce minoritatea sasésca li denego.

Asemenea pacte suntu indatinat in vieti'a constitutionalu, si le-au practicatu si romani din Sabiu cu ungurii si sasiu cei tineri la ocaziunea restaurarei reprezentantiei cetatienesce, — asi'a s'au unutu si deputatii romani la universitatea sasésca cu partid'a ministeriale magiara a Neosasiloru. Deputatii romani au fostu reprezentanti — dupa tote formele — ai romaniloru din fundulu regiu, — intre ei unu Bologa, Macelariu etc., si ei inca au pactatu in o forma cu multu mai batatore la ochi, de catu intrunirea privata diletanta dela Brasiovu, — cu partid'a ministeriale (multu haru nu potemu ascepta si dela pactulu acest'a) si pre ei nu i-a scarmenatu nici Pithi'a, nici altu oraculu, nici corespondentii diareloru, carii acum fara temeiu arunca petri asup'a romaniloru brasioveni pentru simtiemintele loru

loiali pentru dinastia, integritatea patriei, romanismu, si interesele corecte.

Nu brasiovenii suntu „burta verde, arcadiani si herostrati etc.“ in limbagiulu trivialu alu neamiciloru loru —, nu ei umbla dupa popularitate perfecta, unu pretiu micu, nu ei se inchina si altariulu natiunei si altui altariu, de unde vinu bunatatile lumesci, ci altii.

Unu romanu din Sabiu.

Revista diuaristica.

Mai tote foile din Transilvania vorbescu despre „cris'a ministeriale“ care dupa parerea loru nu consta din alta decatu din o schimbare de perso'ne in ministeriulu ungurescu.

Merita a fi amintite cu deosebire „Pest. Lloyd“ si „Naplo“, cari respingu din resputeri presupunerea cislaitaniloru ca, retragerea lui Horvath, Festetics si alui Gorove, care in scurtu tempu va urma, din ministeriulu ungurescu, aru ave vre-unu caracteru politicu. Schimbarea de perso'ne nu are insemnatate principiale si de o schimbare de sistemu nu pote fi vorb'a. Conte Andrássy, dicu ele, porta totu nimbru cabinetulu si incatu va sta elu la carma nu voru potea nici unu feliu de schimbari in ministeriu nelinisci opiniunea publica. O insemnatate principiale nu au schimbari de perso'ne caci nu atingu principiulu regimulu parlamentariu. Unu ministru parlamentariu pote demissiona din cause parlamentarie candu seu si perde increderea monarchulu seu increderea majoritatiei parlamentulu seu candu nu consemte in cestiune momentose cu colegii sei.

Nici unulu din aceste casuri nu se pote aplica la demissionu lui Horvath si prin urmare retragerea lui nu are caracteru politicu. Altora li se pare ca candu aru fi succesu lui Andrássy a striforma partid'a lui Deak in o partia de a regimulu si presiedintele e deci decisu a inaugura o dictatura parlamentaria. Fiindu Horvath celu mai sanetosu simbu're libérale in regimu la imbultitu afara ca asi'a Andrássy sa pota domni cu putere nemarginita. Alte combinatiuni de felulu acesteia resaru pre totu momentulu, dintre care nici un'a dupa parerea unora nu e mai probabile de catu aceea ca a batutu unu ventu dela Vien'a. Ministeriulu cislaitanu seu Hohenvart e unu ministeriu aristocraticu si spriginitu fiindu de Beust a infloniatu a ecuivala ambele ministerie, si a imbulti elementele democratice si din regimulu ungurescu.

Dupa cum scriu unele foi B Perczel alu 2-lea vice-presieointe alu casei deputatorulu fu imbiatu cu portefoiulu ministeriulu de justitia in a 23 l. t. deja. Densulu si-aru fi cerutu 2 dile tempu de cogetatu. Altii afirma ca Perczel aru fi refusatu primirea portefoiulu indata.

„P. Naplo“ afla ca si Ludovig Horvath aru fi refusat portefoiulu, cu care fu imbiatu.

Pre tempulu candu se desbatea legea municipale dechiarara deputatii si foile stengei ca partisaniu acestei partite nu voru lua parte la organizatiunea cea noua a cabinetulu si ca nu voru primi voturile virile ce voru cadea pre ei. „Hon“ si „Elenor“ publicara unu decisu alu clubulu opusitiunulu prin care se provoca partisaniu a se folosi de tote drepturile ce le competu si a primi oficiale la care voru potea ajunge, de ore ce acest'a e calea pre care se pote combato regimulu pre tere-nulu datu de elu.

„Gazet'a Transilvaniei“ in unu articulu cerca a afla si parti bune dupa ce opiniunea publica (?) in urm'a unoru considerari s'a pronunciatu contra intrunirei din Brasiovu. Punctulu primu alu programei comiteteleru nationali din Brasiovu se afla aprobabile. Cu respectu la p. II alu programei pune

comitetulu mai multe intrebări. In fine afla lipsa de calculu rece in politica si adauge:

A propozu! La activitate cutoti!

In tota tier'a e defipta diu'a de 15 Iunie pentru adunarea comisiuniloru municipali prin min. de interne. Ele voru alege cate o delegatiune, care sub presiedinti'a siefulu de comitatu, districtu seu orasiu sa elaboreze unu proiectu pentru organizatiunea municipiulu, dupa art. de lege XLII din 1870: cum se se impartia municipiulu in cercuri, cercuri de alegere, se defiga statulu personale si sfer'a de activitate a oficialiloru, salariale, diurnele, organizatiunea scaunulu orfanale, a comitetulu permanentu; acesta delegatiune compune consemnarea alegatoriloru prin cercuri electorali, pregatesce consemnarea celoru ce platescu mai multa contributiune, formeza subsercarile electorali comunali cu intielegerea comunelor. Acestu proiectu apoi se propune unei adunari generali noue si conclusele se asternu min. de interne spre intarire, dupa care alta adunare generala defige terminulu de alegere si face totu ce se recere spre esecutarea organizatiunei municipiulu. Deca vomu sta cu manile in sinu, vomu perde ori ce influentia si in comitate si in comune. Asia comite romane in tote municipale, si acolo, unde romani suntu pucini reprezentanti, cari sa lucre se nu ni se ie tere-nulu de dreptu, prin captusielu si ignorari. Aici sa fimu activi cu deosebire, nelasandu nici unu palmacu din dreptulu ce ne compete, si ca natiune cu limba. Celelalte ni le va da tempulu si lupt'a.

Branu in 13/25 Maiu 1871.

Au venitu secolulu, au ajunsu si diu'a, ba e de fata chiaru ora candu ar' trebui si trebuie sa pera indiferentismulu si egoismulu fara urma.

Sa se ivesca si sa cresca in locul loru: recunoscerea, dorulu si interesarea de binele comunu! dar' ce bine pote fi mai mare ca invetiatur'a si cultura poporulu, ca instructiunea si educatiunea tinerime? Eu credu si som deplinu convinsu, ca invetiatur'a si cultura poporulu, dara cu deosebire bun'a si adeverat'a educatiune a tinerime, este fundamentulu si bazea tuturor bunuriloru si tesaurulu fericierei omenesci atatu aici pre pamentu catu si dincolo de mormentu.

Deci astu-feliu de convingere avendu, nu mai potemu remane in starea cea amortita de pana acum! Noi suntemu in Branu in 11 comune 14 invetiaturi*) si pentru ca sa potemu instrua si educa atata tinerime intru intielesulu celu adeveratu trebuie negresitu sa ne pricepemu forte bine la acesta prea nobila si maréta ocupatiune. — Acesta pricepere inse nu se pote altu-cum casciga fara numai prin lectura multa de carti si jurnale, cu deosebire a cartiloru de specialitate acest'a; prin ocupatiuni indelungate si seriose, precum si prin conferintie invetiatoresce.

Carti de specialitate nu ne potemu procura din lips'a mijloceloru materiale — baniloru;**) apoi de a prenumera jurnale nici vorba nu pote fi!

Mai avemu inse unu mijlocu pentru cascigarea cunoscintiei celei mai nobile ocupatiuni a educatiunei; mai avemu: „Convenire (conferintia) invetiatoresca“. Conveniri invetiatoresce inse in Branu a se tiene regulatu — dupa cum avuiu ocaziune in restempu de 7 luni a me convinge — inca e cu totulu imposibilu fara de a ave statute intocmite spre acestu scopu.

*) Acum mai putieni cu unulu. Trifonu Penghea din Sohodolulu Branulu au raposatu in 7. si s'au inmortentatu in 9 Maiu 1871.

**) Caci invetiatorii atatu de reu suntemu platiti incatu cu greu, forte cu greu, putemu trai din o di' in alta. Nici chiaru celu mai slabu lucratoriu cu diu'a nu este atatu de necagitu ca unu invetiatoriu in diu'a de astadi.

Deși vedându ca fără statute, și încă fără statute definitiv aprobate și întarite din partea supremului inspectorat școlastic gr. or., nu putem ține nici conveniri invetatoresci, — unicul mijloc ce ne mai rămase — amu compus și întocmit statutele convenirilor, cătu s'au potutu mai potrivita locului și impregiarilor custatōre. Le ascernurāmu apoi pre calea inspectoratului districțuale inspectoratului supremu spre definitiv'a aprobare și întarire.

Asceptāmu acum cu inimi ferbinti inapoiera loru cu definitiv'a aprobare și întarire, fiindu deplin convinsi ca nu vom fi respinsi. Scopulu nostru se va vedē mai bine în §-1 alu statutelor nōstre; aici numai pre scurtu amintescu, ca acel'a este:

- a) perfecționarea în chiamarea nōstră;
- b) înființarea unui fondu pentru copiii cei seraci;
- c) înființarea unei biblioteci; din care se voru dā copiilor seraci cărți gratis.

Deci astu-feliu de scopu avēdu, în numele corpului invetatorescu branēnu — mi permitu a rogā pre tōte diurnalele romāne sa aiba bunatate a primī în prea stimatelu loru colōne urmatoriulu:

Apelu

cātra on. inteligentia romāna în tōte unghiurile patriei romāne și cu deosebire cātra autorii literaturii ei.

Onorata inteligentia romāna!

Pentru națiune și patria ne-amu nascutu; pentru națiune și patria traimu și pentru națiune și patria — dēca va cere trebuința — vremu sa și murim! ! !

De-si noi invetatorii preste totu, în timpurile aceste ne luptāmu cu prea marile și nenumaraverele necasuri, din lips'a subsistintiei și cu noi progresulu tinerimii în genere, a tinerimii, carea este flōrea sperantiei. Inse totusi nu desperāmu! Noi nu traimu și nici vremu sa traimu pentru noi ci pentru posteritate; pentru ca credemu din tōta inim'a în immortalitatea spiritului.

Si apoi dēca acēsta lume nu cunōce ori nu vrea sa cunōsca greutata cea prea mare pusa pre nmerii nostri; apoi avēmu firm'a sperantia ca o va cunōsce și remunerā — prea bunulu atotu potintele, atotu cunoscatoriulu, a totu sciutoriulu domnedieu!

Nu desperāmu! ci — aducāndu-ne aminte de calamitātile — și privindu în oglind'a trecutului — mai vertosu multiamimulu lui dumnedieu pentru eliberarea din acelea.

Nu desperāmu! ci — privindu cu serioșitate la tempulu presentu mai vertosu ne imbarbatāmu în activitatea nōstră de chiamarea, ce amu primitu.

Nu desperāmu! ci — credēndu din tōta inim'a și din totu sufletulu nostru în immortalitatea spiritului omenescu — mai vertosu ne întarim în cele (3) trei elemente ideale: în credintia, dragoste și nadejde, cari sunt fundamentulu creștinismului.

Nu desperāmu! ci — vedēndu marea și deosebit'a purtare de grigiu, a barbatiloru trimisi de prevedintia a mautu pre totu omulu — mai vertosu creștemu în sperantia ca acei barbati mari și voru aduce aminte și de prea miser'a nōstră sōrte.

Nu desperāmu! ci — vedēndu riuri de ajutōre curgāndu dela on. dvōstre, în tōte părțile totorulu celor ce ve ceru ajutorulu — în ori ce priveșee binele comunu — mai vertosu ve rogāmu, că sa ve îndurati a ne tinde și nōne mână de ajutoriu în acēsta întreprindere a nōstră, spre a ne ajunge și noi preadoritulu scopu.

Ve rogāmu că, după ce veti vedea „statutele“ nōstre, ale „convenirei invetatoriloru braneni,“ a ve face membrii fondatori alu acestui fondu orfanalu.

Rogāmu — mai departe, pre toti domni autori sa se indure a ne onorā cu cāte unu esemplariu din pretiațele domniiloru sele opuri de ori ce specialitate, pentru „bibliotec'a convenirei invetatoriloru braneni.“

Apelāmu la spriginulu națiunii și a patriei, pentru ca și noi iēra fii ai națiunii și ai patriei suntemu.

Apelāmu la spriginulu și ajutorulu patriei, pentru ca și noi din tōte puterile ne silim a folosi patriei prin educationea cea buna a tinerimii.

Apelāmu la spriginulu și ajutorulu patriei, pentru ca, după cuvintele unui mare ministru și renumitu barbatu, patriei i se cuvine patronisarea! Acestu mare barbatu alu tempului presintē — dise —

„Bisericeii, națiunii și patriei i se cuvine astadi de a fi mână adoptiva a tuturor copiiloru lipsiti de mijlōce de educatione, căci ea datoresce tuturoru fără esceptiune, ceea ce le este de neaperrata trebuinția că sa ajunga la complet'a loru dezvoltare... Tōte ramurile trebuie sa primēasca dela trunchiulu comunu o seva, o hrana indestulitōre, că nici un'a din trēnșele sa nu se usuce.“

„Cine scie dēca printre fii acelor'a obscuri țierani și muncitori nu se afla cualitati și aptitudini eștraordinare care, dezvoltate prin educatione, ar face din trēnșii ōmeni de geniu, cari ar aduce cele mei mari servicii patriei loru. De cāti ōmeni mari, de cāta gloria și marime nationala, prin urmare, nu se lipsēce o națiune ne respāndindu mijlōcele de educatione în tōte stratele șotiale, în cele de josu mai cu sēma care prin pozițiunea loru sunt cu totulu lipsiti de ori ce mijlocu de educatione.“

„Cei mai mari ōmeni ai Americii au esitu din rangurile inferiōre ale societății. Ei au aruncatu o gloria nemuritōre asupr'a patriei loru, asupr'a mumei comune care, în periōda dezvoltării loru au sciutu cu generositate ale dā o seva, o hrana educativa îmbelsugata și binecuvintata de prevedintia care respaltesce pre popōrele intielepte și prevedietōrie.“ C. Esarcu.*)

Prea onorati domni autori, cari voru binevoi ane indiestrā bibliotec'a cu opuri de ori ce natura suntu rogati ale espedā sub adres'a: „Pentru bibliotec'a conferinției invetatoriloru braneni“, ori d'a dreptulu subscrișului.

Theodoru Popu
presiedintele
convenirei.

pr. Brasiovu.
post'a ultima — în Branu.

*) Societatea pentru invetatur'a poporului romanu nr. 1. pag. 33.

în congresulu bisericescu 62 cum și desvōlta genialitatea sea pentru redicarea bisericeii nōstre, alu carui șfatuitoriu intieleptu a remasu pāna la ultim'a respirare. Astu-feliu lu vedemu pre elu în diet'a Transilvaniei în 1863 onoratu cu increderea poporului că deputatu și figurāndu că vice-presiedinte alu dietei, cum trage admiratiunea tuturoru asupr'a-si, prin talentulu seu divinaticu, cu care erā în stare, că în labirintulu pareriloru celoru mai divergenti sa afle firulu Ariadnei, și print' unu espedientu genialu sa aplanedie diferintiele.

Binele națiunii sele a sciutu sa-lu aduca în armonia cu binele statului, încātu pre lānga aceea, ea erā nationalistu bunu, erā și patriōtu mare și pentru acea a fostu elu decoratu cu crucea ordinului corōnei de feru și titlu de cavaleru. Ce se vorbescu de senatululu imperialu din 1864, unde scimū cu totii ca si-a cāștigatu respectare între cele mai mari capacitati ale monarhiei austriace.

Totu în 1864 fū denumitu vice-presiedinte alu tabulei regie în Transilvania.

Unde a datu elu mai mari probe de barbatu consecuentu principiiloru sele, decātu în diet'a dela Clusiu 1865; unde s'a aretatu mai resolutu în apărarea drepturiloru națiunii și ale patriei nōstre, de cātu aici, cāndu cav. Aldulianu cu alții au ascernutu votulu loru separat aparāndu drepturile națiunii și patriei sele? Și tocmai simțimulu de

Articole Adicionali la tratatulu de pace.

Art. 1 § 1. De acum'a pāna la epoc'a ficsata pentru schimbulu ratificāriloru tratatului presentu, guvernulu francesu va usā dreptulu seu de rescumperare a concessiunii date companiei drumului de feru de Estu. Guvernulu germanu va fi subrogatu la tōte drepturile pre cari guvernulu francesu le va fi castigatu prin rescumperarea concessiuniloru, în ceea ce priveșee drumurile de feru situate pre teritoriile cedate, fie terminate, fie în construcțiune.

§. 2. Se voru cuprinde la acēsta concessiune:

1. Tōte terenurile ce apartienū disei companie, ori care aru fi destinațiunea loru, precum: stabilimente de gare și de stațiuni, hambare, ateliere și magazine, case de padietu, calea, etc.

2. Tōte imobilele cari depindū de dens'a, precum: bariere, închidături, schimbări de cale, verfuri, place de invertitu, machine ficse etc.

3. Tōte materialurile combustibile și aprovizionāriile de totu felulu, mobilierile de gara, utensiliile pentru ateliere și pentru gare etc. etc.

4. Sumele datorite companiei drumuriloru de feru de Estu cu titlulu de subvențiuni acordate de cātra corporațiunile seu pōșonele domiciliatē pre teritoriile cedate.

§ 3. Va fi esclusu din acēsta cesțiune materialulu rulantu. Guvernulu germanu va remite partea materialulu rulantu cu accesoriile sele care s'aru aflā în stapanirea guvernului francesu.

§ 4. Guvernulu francesu se ingagiēza a liberā imperiului germanu în i tregime drumurile de feru cedate, precum și dependintiele loru, cu tōte drepturile ce aru putea pretinde țiersele pōșone, anume pentru drepturile pentru cari s'a obligatu. Elu se ingagiēza asemenea a se substitui, în casu de scadentia, în locul guvernului germanu de cātra creditorii drumuriloru de feru în cesțiune.

§ 5. Guvernulu francesu va luā în sarcin'a sea reclamațiunile pre cari compania drumuriloru de feru de Estu aru putea sa ridice cātra guvernulu germanu seu cātra mandatarii sei, prin raportu la esplotarea diselor drumuri de feru în trebuința obiectelor aretate în paragrafulu 2, precum și a materialulu rulantu.

Guvernulu germanu va comunicā guvernului francesu, după cererea sea, tōte documentele și tōte aretările ce aru putē servi că sa constate faptele pre cari se voru spriginii reclamațiunile susu mentionate.

§ 6. Guvernulu germanu va plati guvernului francesu pentru cedarea drepturiloru de proprietate indicate în §§ 1 și 2, și cu titlulu ecuivalentu pentru ingagiamentulu luat de cātra guvernulu francesu în § 4, sum'a de 325 milliōne de franci.

Se va scadē acēsta suma din indemnitatea de resbelu stipulata în art. 7.

§ 7. Avēdu în vedere situațiunea care a servitu de basa la convențiunea încheiată între compania drumuriloru de feru de Estu și societatea regale mare-ducatu a drumuriloru de feru Guilloim

dreptate și acēsta amorē infocata pentru conaționalii sei l'au adusu cu mai marii sei într'unu conflictu, în urm'a cărui'a a fostu transpusu în 1867 la Pest'a la postululu de mare însemnatate că consiliaru ministerialu în afacerile de justitia și totu odata șiefu alu biroululu pentru afacerile Transilvaniei, unde nemulțiamindu-se a trecutu la specialitatea sea, că septemviru la curtea suprema. Iēta carier'a cea ștralucitu ce acestu barbatu, care la începutu n'a potutu șrabate de a fi întaritu de notariu în Zernesci, a facut'o fără protecțiune și numai curatu prin meritele sele și înaintā din trēpta în trēpta pāna la posturile cele mai cardinale în servitiulu de statu. Iēta și rolulu ce a jocatu miculu orfanu alu multu meritatulu Baiu.

Inse faptele și meritele aceste încă nu completēdia monumentulu, prin care s'a facutu nemuritoriu înaintea națiunii; conun'a de lauru la acestu monumentu i o compunū meritele, ce si le-a cāștigatu și la eluptarea autonomiei bisericeii nōstre, și ce e mai multu, organizațiunea cea salutară liberala, de care se bucura creștinii nostri din Ungaria și Ardēlu, este în parte și meritulu geniului lui Aldulianu. Meritele cāșcigate în sfer'a acēst'a suntu laurele monumentulu seu. — Aceștea l'au facutu nemuritoriu pentru biserica nōstră. Istori'a nōstră politica și bisericeșca lu va glorificā pre paginile sele, după meritele ce i competu.

FOISIORA.

Cuventu funebru

rostitu la inmortentarea judelei curiei regie

Ioane cav. Aldulianu,

in 9/21 Maiu 1871 de Dr. Nicola u Popu
in Zernesci.

(Capetn.)

Dupa caderea absolutismului, stabilinduse guvernulu la Clusiu, fū în 1861 stramatatu acolo că consiliariu de statu. De aici se incepe periōda cea mai ștralucita a vietiei sele, ca-ci marinduse sfer'a de activitate acum se manifestēdia geniulu și spiritulu celu mare a lui Aldulianu în tōta vigōrea sea, acum se manifestēdia simțiemintele cele inflacōrate pentru națiunea și patria sea, care pāna atunci erau cunoscute numai în cercuri mai restrise, acum se cunōsce Aldulianu de intrēg'a națiunea de unulu din cei mai bravi aparatori ai drepturiloru ei nationale, politice și bisericesci.

Astufeliu lu vedemu în 1861 în congresulu nationalu, unde a datu pentru prim'a ōra, facia cu publiculu celu mare, dovedi despre tactulu politicu și de istetimea ce lu caracterisā, astufeliu lu vedemu

-Luxemburg, cu dat'a de Iunie 1857 și de 21 Ianuarie 1868, și aceea încheiată între guvernul marelui-ducatu de Luxemburg și de Estu francesu, cu dat'a de 5 Decembrie 1868, și care a fost modificată esențialmente într'unu modu astfelu ca ele nu sunt aplicabile la starea de lucruri creată prin stipulațiunile conținute în § 1, guvernul germanu se declară gât'a a se substitui drepturilor și în sarcinilor ce voru rezultă din aceste convențiuni pentru compania drumurilor de feru de Estu.

Pentru casulu în care guvernul francesu va fi subrogatu, fie prin rescumperarea concesiunii companiei de Estu, fie prin o înțelegere specială asupra drepturilor de cătra această societate, în virtutea convențiilor susu indicate, elu se îngăjează a cedă gratisu, în terminu de șese septemâne drepturile sêle guvernului germanu.

Pentru casulu în care dis'a subrogatiune nu s'aru efectua, guvernului francesu nu va acorda concesiuni pentru liniile drumurilor de feru ce aru apartine companiei de Estu și situate pe teritoriulu francesu, de câtu sub condițiunea espresa că concessionariulu sa nu exploateze de locu liniile drumurilor de feru situate în marele ducatu de Luxemburg.

Art. 2. Guvernul germanu ofera două milioane de franci pentru drepturile și proprietățile ce posedă compania pre partea resoului seu situata pe teritoriulu elvetianu, alu frontierei dela Bâle, deca guvernul francesu și va țiené consimțimentulu în terminu de o luna.

Art. 3. Cesiunea teritoriulu de pre lângă Belfortu, oferite de guvernul în articolulu 2 alu tractulu de facia, în schimbulu rectificatiunii frontierei ceruta la vestu de Thionville, va fi marita cu teritoriile sateloru următoare: Rougemont, Leval, Petite Fontaine, Remigny, Felon, La Chapelle-sous-Rougemont, Augeont, Vauthier-Mont, la Rivière, la Granje, Reppe, Fontaine, Frats, Fousse-magne, Conelières, Montreaux, Chateaux, Bretagne, Chavannes-les-Grands, Chavenette et Suarce.

Calea dela Giromagny la Remiremont, trecendu la balonulu din Alsacia, va rămâne Francei în totu parcursulu seu, și va servi de limita intr'atâtu pe câtu ea este situata în afara din cantonulu de Giromagny.

Jules Favre, V. Bismark Poyer Quertier, Arnim, de Goulard.

Cincu-mare în 18 Martiu 1871 *).

„Quousque . . . ?“

Prea stim. Dle Redactoru!

În Nr. 18 alu „Tel-grafulu Romanu“, primitu cu post'a de astadi, apară o corespondință datata Agnit'a 21 Febr. 1871 și subscrisa de unulu dintre membrii sinodulu protopresbiteralu „Anonimu“. —

Acăsta corespondință, care directe ne provoacă a satisface adeverulu, este unu tristu fenomenu pentru tractulu nostru protopopescu intrunite Noerichiu-Cincu mare, prin care corespondințele nu nu-*) Intardiata.

mai derima trecutulu acestui tractu protopopescu ci ignoră și timbrează tota lucrarea noastră tractuala pre terenulu bisericescu, scolariu și fundatiionale, basata pe statutulu organicu sancționatu de Majestatea Sa în 28 Maiu 1869, de ilegale, unu lucru, care trece peste noțiunile de dreptu și autonomi'a s. noastre bisericice.

Moralmente suntemu siliti a esi în interesulu adeverulu în publicu, care s'aru poté altraminte seduce a crede nedrepteloru afirmatiuni ale d. coresp. anon., stigmatizandu întreg'a corespondință în partea ei cea neadeverata și malitioasă de unu fetu fara de vreme și de productulu unui mare parocsismu. Luata în consideratiune în întregulu ei acăsta corespondință, amu trebui să credem, ca ea descende la caracterulu unui reportu speciale despre desvolutat'a activitate, dupa cum dîce anonimulu coresp., a primulu sinodu din tractulu Agnitei ținutu în 21 Febr. 1871 st. v.

Afara de momentele espuse în acăsta corespondință privitorie la etern'a memoria a fericitulu și marelui mecenatu alu metropoliei noastre gr. or. Emanoilu Gojdu, aflămu, ca tota corespondință este parte și o fraseologia gola.

Premitendu acăsta judecata subiectiva a noastră, purcedemu la dovedirea ei factica din conceptulu predisei corespondințe, a cărei prima alineă suna: „Din'a de astadi poté să fia scrisa cu litere neaterse în cronic'a tractulu nostru, deca ród'a ce amu semenatu noi că întâiulu sinodu alu acestui tractu va priude radecina în animele tuturoru acelor'a, cari ne-au datu noué increderea alungendu-ne de asemenea acăsta ród'a.“

Aceste suntu ipsisima verba corespondinței.

Prasea acăst'a în prim'a facia și la prim'a lectura aflămu, ca, afara de întrebuintiarea cuventulu „ród'a“ în locu de „semenția“, care licență poetica nici greculu poetu Anacreonu a buna sēma nu o au întrebuintiata, conține două lucruri neadeverate.

Unulu falsulu epitetonu alu sinodulu ținutu în Agnit'a în 21 Febr. a. e. de „primulu sinodu protopopescu“; alu doilea neadeveru este numirea tracteloru intrunite Noerichiu-Cincu mare de tractulu „Agnitei“.

D. coresp. că membru sinodulu protopopescu, trebuie, ca au caditu într'o letargia inca din lun'a lui Iuliu an. tr., căci altminte nu ne potemu esplică negatiunea celor două sinóde ținute și anume, celu d'antâiu în 9 Iuliu 1870 în opidulu Noerichiu, în care s'au verificatu și dlui că membru alu sinodulu protopopescu și care mai departe fū constituitu pe basea statutulu organicu conformu §-lui 38.

În acestu primu sinodu s'a alesu reprezentanțiile tractulu intrunite și anume scaunulu protopopescu, că foru judecatorescu, comitetulu și epitropi'a protopresbiterale.

Alu doilea sinodu înmulțitu în virtutea §-lui 39 din statutulu organicu s'au ținutu în 29 Sept. 1870 în opidulu Agnit'a. — Pre acesa două sinóde protopopesci, a căroru esistență și legalitate

plarie, ce li a datu. Mai drepte înse suntu suspiniile iubitei sele consórtie, Elena de Aldulianu, a cărei sórtie a fostu strinsu legata de sórtiea prea meritulu și demnulu seu barbatu. — Drepte suntu în fine și suspiniile noastre ale tuturoru: sa versamu dér' lacrimi de durere asupra acestui sicriu mutu și rece, ce acopere geniulu și inim'a nobila a acestui barbatu. — Dér' ce vedu, geniulu lui parasesce locasiulu celu rece, ese din sicriu, meditează, vorbesce, sa ascultămu cuvintele lui: Pre mine me deplângeti voi? Óre n'amu lucratu eu destulu în viét'a mea? Ce! Nu aflati voi destula consolare în faptele mele? — Deca aveti óre care stima cătra mine, primiti svatulu ce vi lu dau! Urmati învetiaturile ce vi le amu datu, țineti-ve de principiele profesate de mine și natiunea mam'a noastră dulce va ajunge la fericirea acceptata! Voi fii natiunei aveti totu-déun'a înainte ochiloru binele ei, luptati-ve pentru drepturile ei politice nationale și bisericesci pe basele legale, ca-ce numai acăstea ei garatează progresu, înaintare și înflorire și atunci n'aveti sa me deplângeti, ca-ci eu că geniu voiu trau și voi fii între voi. Pre multu iubít'a și neconsolabil'a mea familia, pre consortiea mea, cu care amu traitu ani de fericire, o asiguratu, ca geniulu nemuritoriu va fii totu-dé-un'a lângă dens'a și o va ajutá în tote necesurile, ce le va întempiná. Fiicele mele, copii mei voru fii fericiti, ținendu-se de principiele,

este afara de tota indoiel'a, le ignoră d. coresp. cu totul.

„Fromosu atestatu de seracia ve dati prin acăsta ignorare, domnule corespond.!“

Totu asiá nu pricepem, ca dela cine posedo d. coresp. acăa plenipotentia a fauri o nomenclatura noua pentru tractele intronite Noerichiu-Cincu mare sub nóu'a firma „tractulu Agnitei“.

Acăsta noua polecra, pre câtu scim, noi, nu s'a adoptatu până acum prin nici unu concludu alu sinodulu protopopescu, posibilu, ca în sinodulu din 21 Februarie, sa se fi ridicatu la valóre de dreptu pentru venitoriu?

Nu i consultu domnule corespondinte, că sa rumpi cu trecutulu de odata.

Facendu acăstea reflexiuni, venim, și la partea coresp., care reportéza despre principalele obiecte ale acestui sinodu, cari s'au desbatutu și asupra căruru s'au adusu concludu.

Aceste obiecte, cu urmat'a discussioni și adusele concludu asupra lor, au ramasu suspense în cerculu reservatiunii mentali a d. corespondinte, care nu li a aflatu demne, bateru câtu de câtu sa le presentéze însintea onor. publicu cetitoriu. — Și în acăsta privință dupa îndatinatá maniera se folosesc de nesce frase góle, cu cari în diu'a de astadi nu se mai edifica și pro-opsesce niminea.

Între gólele frase mai amesteca inca un'a vatamatória și neadeverata în alinea 6, unde dîce: Desbaterile propusetiuniloru reverinției sale parintelui adm. protopopescu că presiedinte fusera încordate și în partea cea mai mare patruse de spiritulu timpulu privitorie la multa a s u p r i t ' a noastră bisericice. Acăsta frase nu posedo de presentá nici o schinteia de adeveru în sine!

De aici se vede, ca d. coresp., n'a cetitu nici prim'a dispozițiune generala din statutulu organicu, care suna: „Biseric'a ortodoxa romána din Ungari'a și Transilvani'a că bisericice autonóma dupa dreptulu seu canonicu garantatu și prin articulu de lego IX din an. 1868, pre lângă sustinerea pre înaltulu dreptu de supr'aveghiare alu Majestății Sale inviolabile — și reguléza, administréza și conduce afacerile sale bisericesci, scolari și fundatiionali în tote părțile și factorii ei constitutivi i n d e p e n d i n t e dupa form'a reprezentativa“.

Ignoranță dlui coresp. și în privință acăst'a este gigantică, căci damniaulu dovedesco, ca nici până la §-lu d'antâiu din statutulu org. n'a venit.

Totu în alineatul alu VI-lea manifestédia o mare dorere, ca subscrisulu deputatu din cerculu electoralu, dupa densulu Cinculu-mare, nu fii atât'a de ferice a luc' pate la desbaterile fundamentali ale primulu sinodu alu tractulu Agnit'a. — Cugeta înse d. coresp., cum ca de buna sēma nu din n'apasare cătra afacerile noastre bisericesci voiu fi facutu acăst'a.

Spre justificarea noastră aducemu înainte următoriele giuristari escusatórie;

§-lu 45 din stat. org., care dupa cum se vede nu facu multa invaluiel'a nici parintelui adm. pro-

in care i amu crescutu. Consangeni și amicii mei sa urmedie însusi și sa propage mai departe sfaturile mele și nu voru avé causa, că se me deplânga, ba acăst'a se potu mângaiá mai multu, ca nu numai eu că geniu, ci și trupulu meu e lângă ei, și le multiamescu — cu deosebire verulu Metianu, Danu și Comsi'a — ca mi asedia trupulu meu în loculu acel'a, care l'amu doritu și l'amu iubita mai multu în patri'a mea. — Aici se va odihni trupulu meu, ier' eu voiu fi în totu loculu, unde se voru practisá ideele mele.

Iéta sfatulu lui Aldulianu jalnicu ascultatori, iéta déra, ca Aldulianu n'a muritu, nu, elu traiesce, ca-ci faptele lui suntu unu monumentu viu pentru noi și urmatorii nostri din generatiune în generatiune și ce mângaiere mai mare poté fi pentru noi, decátu acăa, cându scim, ca geniulu lui este între noi, petrece cu noi și lucra cu noi. Sa lasămu déra lacrimile și suspiniile, sa ne consolám cu cuvintele ce ni le-a rostitu acum în ór'a mormentaroi lui, sa aretam barbatulu aceluia, care a ajunsu la înaltimea misiunii sele ederint'a și pietatea cuvenita și sa-i dicem, eu totii

Fia-i tierin'a usióra!

Și memori'a eterna!

„G. Tr.“

Varietăți.

topopescu, dispune: „Sinodul protopresbiterialii sa țiene odata in anu la întâia sau a două Domineca a lunei lui Februarin. . . .”

Acésta lege prescrie in modu imperativu, ca ordinariamente in anu acest'a au trebuit sa se țiene sinodul protopopescu numai in 7 sau 14 zile ale lunei lui Februarin. Stramutarea acestui terminu pôte obveni numai in casuri urgente, cându s'aru vedé de lipsa țienerea unui sinodu extraordinaru, pentru care trebuie a se face incunoscintiare previa consistorului eparhiale.

Casuri de natur'a extraordinaria in anu acest'a nu au fostu și nici d. coresp. nu atinge atari momente extraordinari.

Stându acestea, potemu dice, cuncta sinodul protopopescu ordinariu țienutu in a 3-a Domineca a lunei lui Februarin in Agnit'a este contr'a legeri conchiamatu și potemu dice cu corespondintele, ca e primulu sinodu alu tractului Agnitei, care isbesce in capulu §-lui 45 din stat. org.

Din acésta ignorare a legeri fôrte precise devinu la convingere, ca atâtu dlu coresp. câtu și dlu adm. protopopescu se apropia nnulu de altulu, de cum'va corespondintia de sub cestiune nu e efluesulu reverintiei seles.

A două impregiurare este, ca, dupa cum tuturoru, cari cetescu și au celitu calendariulu din estu anu, in opidulu Cinculu-mare — unde subscriulu me afli că functionariu publicu și anume in calitate presente de uniculu jude investigatoriu criminalu, — unu oficiu impreunatu cu mare responsabilitate — s'a țienutu tergu de țiera atâtu de vite câtu și de produse, între care cănep'a forméza unu articulu fôrte cercetatu, și anume in zilele 19, 20, 21 și 22 Febr. anulu curinte st. v. și pseudo-primulu sinodu protopopescu s'a țienutu in Agnit'a in 21 și 22 Febr. a. c.

Acésta impregiurare mi impuse din oficiu strinsa oblegominte a nu parasi biuroulu meu pre vremea țienerei tergului nostru, care notorice aduce noua criminalia.

Cu acésta giurstaré mi justificu neinfaciosiarea mea la pseudo-primulu sinodu din Agnit'a.

De acésta impregiurare s'a facutu rev. sele p. adm. inca la siédinti'a scaunului protopopescu țienutu in 29 Ianuaru a. c. atentu. — Nu știu din ce motive și au alesu tocm'a Domineca și luna cându mie oficialminte mi fû imposibile a participá la desbaterile cele fundamentale ale sinodului. — Ni se spune, ca acestu sinodu țienutu contr'a prescrielor §-lui 45 din stat. org., ar' fi adusu unu concludu, prin care suntemu osenditi la o mulțea de 2 fl. v. a.

Asceptâmu intimationea acestui concludu și apoi vomu aretá, cumca pentru sinodu nu exista inca nici unu regulamentu pentru afacerile interne, care sa oblige pre membrii, cari nu se potu infaciosiá la sinodu, la pedepse banali sau la depunerea mandatului.

Dlu coresp. nu a ajunsu cu sciintia sea nici pâna acolo, că sa scie, ca din ce cercu suntu eu alesu de deputatu la sinodul protopopescu. — Densulu dice, ca eu suntu deputatu din cerculu alegatoriu Cinculu-mare. — Ast'a este — neadeveru golu — ca-ci dupa legea electorale bisericésca nici nu exista vre-unu cercu alegatoriu Cinculu-mare, fără Cinculu-mare-Cinsioru. Nici din cerculu acest'a electorale nu suntu alesu d. coresp., ei din cerculu electorale Merghindelu-Siulumbegu, despre a carui existintia nici ca dora ai visatu.

Dta indentifici scaunulu Cinculu mare intr'unu cercu electorale cu loculu domiciliului meu, opidulu Cinculu-mare, — verosimile per analogiam a celor'a, cari numescu Transilvania de unu comitatu de dincolo de delulu Craiului.

Ori și ce felu de omu afara de dlu coresp. credu, ca nu va pôte clasificá acésta corespondintia altraminte, fara numai cum amu disu la inceputu de unu productu necoptu, prin care se ignoréda dreptulu concretu și întortoca fapte necomplinite intr'unu modu nejustificabile.

Ve sfatuimu dle coresp., că sa lasati mai multa lumina stralucitória in giurulu cugetariloru și notioniloru dv., care le posedati pre terenulu bisericésou, scolariu și fundationalu și sa nu mai esiti in publicu cu atare frase góle și neadevaruri. — Sa fia. —

Moise Branisco m/p.,
deputatu sinodale din cerculu electorale
Merghindelu-Siulumberg.

*** Branu in 13 Maiu v. 1871. (Multiamita publica.) Din „Societatea pentru invetiatur'a poporului român” fôia mensuale din Bucuresti amu primitu subscriulu dela nr. 1—7. inclusive câte 2 esemplarie totu odata in 17/29 Nov. 1870. Iera dela nr. 7—11 inclusive, câte unu esemplariu pentru scol'a centrala gr. or. din Branu. Eu nu me afli in asiá placuta pusetiune de a pôte recomená on. publicu român*) o astu-feliu de fôia dupa meritulu ei.

Prea demniloru ei domni editori și donatori, in numele scol'e centrale gr. or. din Branu, din partea subscriului se aduce cea mai adanca și viua multiamita.

Theodoru Popu
invetiatoriu primariu.

*** Nisescrie din Cinculu-mare: In noptea spre Domineca pogorârii sântului spiritu pastorii de oi Dumitru Curea și Teodoru Nistru din comun'a Rodhavu, indepartare de o ora de Cinculu-mare, siédindu langa turm'a lor au venit unu lupu și cu grab'a au intratu in turma apucându o oia.

Vediendu Dumitru Corea acést'a, au saritu cu grab'a voindu a alongá pre lupu; insa acéla lasându oile au saritu asup'r'a pastorului și apucându cu gur'a de verfulu capului l'au trantitu de pamentu.

Sociulu seu au venit cu grab'a că sa lu scape, pre carele vediendu lupulu au lasatu pre Dumitru sarindu cu iutiéla asup'r'a lui și l'au apucatu de gátu.

Bietulu omu că sa nu-i rumpa gatulesiulu și-au bagatu mân'a in gura lupului desclestandu-i-o.

Trediedu-se Dumitru au venit oá acum elu sa mantúiesca pre Theodoru, insa pâna cându nu l'au omoritu batendulu cu batiulu n'au potutu desclesta gur'a lupului, carele avé in gura man'a cioabanului și coltii erá infipti in gátu. —

Se intieléde de sine, ca preste capu nu l'au potutu bate, fiindu-ca au fostu aprópe de alu cioabanului, și pentru că sa nu lovésca și pre acéla au trebuit sa-i sfarame trupulu dinapoi. —

Acéstea mi le-au enaratu patimasii. —

Dumitru e vulneratu la capu și la unu degetu, ranele suntu vindecabili; pentru Theodoru e pucina sperantia, căci gaurile la gátu suntu mari și multe și mân'a inca e reu vulnerata, bá chiaru in momentulu de facia audu, ca numai pôte vorbi. —

Ei s'au temutu că sa nu fie fostu lupulu turbatu, — și ingraba au alergatu la medicu in Cincu, — carele au arsu ranele. —

*** Se cetesce in fôia „Informatiunile” din Iassi:

Unu român ducendu-se Joi sa cumpere carne dela unu macelariu jidovu, și luându-se la cërta cu acest'a, jidovulu a ridicatu cutitululu ce-lu avea in mâna și a taiatu mân'a românului.

Câta larma nu s'aru fi facutu, déca rolurile aru fi fostu impartite alt-feliu, déca adeca unu român aru fi taiatu mân'a unui jidovu? — S'aru fi strigatu dej'a revolutiune, macelu contr'a jidoviloru etc. Faptulu dela Ploesci pôte servi de esemplu.

* Principielele comunepari-siané. 1. Primulu principiu naturale și sociale de dreptu este acéla, ca omulu este liberu, liberu de ori ce labóre, și are sa primésca dela comuna, câte 1 fr. 50 ct. pre fie-care di, pentru ca pórtá o pusica.

2. Sciintia, care trebesce privita că unu privilegiu alu aristocratiei, se va anatemisá și surghiuni din acésta cauza. Acei cari au fostu osanditi pentru furu etc. posedu titluri necontestabile la o recunoscintia cu atâtu mai mare din partea leptatoriloru pentru „egalitate și fraternitate”.

3. Ori-cine este liberu de a plati datorielle și chiria sea, precum și de a nu le plati. Libertatea naturale a omului, de a nu plati nimicu, nu pôte fi marginita de locu.

4. Că institute de educatiune nationale, se declaru pusicariele și galerile, și ori cine va fi absolvitu cursulu regulatu intr'ensele, are dreptulu de a ocupá o functiune publica.

*) Credu ca este destulu de binecunoscuta

5. Libertatea pressei nu pôte fi violeta nici odata, déra ori ce jurnalistu pôte fi arestatu și impuscatu.

6. Cetatienii suntu liberi a se intruni și cu arme, pentru a putea impusca pre cei neinarmati. Aceleași drepturi li se acorda și pentru casele de banca și institutele de asigurare.

7. Casele private se declara de case publice. Acéla este posesorulu celu mai indreptatitu asup'r'a cuprinsului lor, care va fi sciutu a lu dobândi in modulu celu mai abile.

Secretulu corespondintiei va fi perpetuu publicu, și acésta mai cu séma cându voru fi boni sau charthia de valóre.

8. Sergentii de orasiu, gendarmii etc., cari pâna aci luau cetatieniloru liberi libertatea personale și de alegere sub pretestu ca aru fi calcatu prescrierile legeri penale, suntu declarati de inamici ai ordinei precum și ai libertatiloru publice și private.

9. Legea penale este și remâne desfintiatu.

Concursu.

Devenindu in vacantia statiunea de protopresbiteru gr. orientalu alu tractului Zarandului se escrie prin acést'a concursu pâna in 16 Iuniu a. c. st. v.

Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu competintiele protopopesci obicinuite, precum și venitele parochiei I din opidulu Bradu constatatoria din 162 numeri.

Dela doritorii de a competi la acestu postu se recere:

1. că se fia barbati apti și bine-meritati pre terenulu bisericésou și scolariu, se fia absoluti de gimnasiu și teologia;
2. că alesu și intaritu fiindu, sa locúiesca in resiedintia acestui scaunu protopresbiterale, carea e opidulu Bradu, in sensulu §. 29 din Statutululu organicu.

Doritorii de a concurge la postulu acest'a voru avé de a-si tramite concursele lor bine instruite la scaunulu protopopescu greco-orientalu alu Zarandului in Bradu pâna la terminulu prefiptu.

Bradu, in 4 Maiu 1871.

Comitetulu sinodulu protopresbiterale
greco-orientale alu Zarandului
(2—25)

ANUNCIU.

Se afla de vendiare la tipografi'a noastră Unu esemplariu de Evangelia, tiparitu totu in tipografi'a noastră pre harthia de calitatea cea mai buna, taiatu in auru, legatu acum de curendu in catifea rosia și ornatu pre partea deasup'r'a cu cinc si icóne, de pictura alésa, ce infatisiédia: Inviérea și pre cei patru Evangelisti, in rame de argintu auritu, decorate cu arabescuri frumóse; iera pre partea din josu cu o cruce intreita massiva și patru bumbi, cu catarami și tietieni de calitatea rameloru. Pretiulu acestui esemplariu este 135 fl. v. a. Se pôte vedé la directiunea tipografiei archidiececane gr. or. de aici.

Edictu.

De óre-ce nu s'au pututu vinde la terminulu 1-mu realitatile lui Mihaiu Rosca de pre hotarulu Selistei și anume:

1. loculu de aratu „in barbosi” nr. top. 7973 de 996 stângini cuadrati 100 fl.
2. In loculu de aratu „in drumulu Amnasilului” nr. top. 7193 de 1162 stângini cuadrati cu 130 fl.
3. livadi'a „in Mogoróde” nr. top. 6099 de 170 stângini cuadrati cu 16 fl. și 4. gradin'a „din Saliste” nr. top. 3009 de 209 stângini cuadrati cu 140 fl. v. a., se da de scire, ca aceste realitati se voru licita din nou la 3 Iuniu 1871 c. n. in cancelari'a comunale din Seliste, 9 óre a. d. a. și se voru dá și subtu pretiu.

Sibiu 9 Maiu 1871.

I. Maximu.
comisariu de licitatiune.

Burs'a de Vien'a.

Din 22 Maiu (3 Iuniu) 1871.

Metalicele 5%	59 25	Act. de creditu	286 60
Imprumut. nat. 5%	69 10	Argintulu	120 75
Actiile de banca	785	Galbinulu	5 81